

De Bondgenoot

Nieuwsbrief najaar 2022

COLOFON

In het hartje van Barneveld, gelegen in de Gelderse Vallei, bevindt zich een woonerf, bestaande uit 7 eengezinswoningen en 16 appartementen. In het midden daarvan ligt een grote tuin met een grote ontmoetingsruimte: het Grote Huis. Dit woonerf behoort sinds 1987 toe zorg-Leefgemeenschap De Bondgenoot, een plek waar momenteel 26 volwassenen en 11 kinderen wonen.

Wie veel draagkracht hebben, houden deze zorg-leefgemeenschap in stand om mensen die vastliepen en vereenzaamden een nieuw levensperspectief te bieden. Wie een beschermde woonvorm nodig heeft, vindt hier een warm-sociaal verband waarin men ertoe doet en kan participeren in het grote geheel. Alle bewoners vinden elkaar in een manier van samenwonen waar men gelukkig is met de mensen om zich heen. In de afgelopen 35 jaar heeft bijna iedereen op deze wijze zijn weg gevonden. Hiermee heeft de Bondgenoot in de brede samenleving een pilotfunctie gekregen.

E-mail: info@bondgenoot.nl

Website: www.bondgenoot.nl

Opmaak: Manuel Boonzaaijer

Druk: Drukwerkdeal.nl

December 2022

INHOUDSOPGAVE

- 3 Voorwoord Stephen
- 4 Retraitedag
- 7 Spirituele chat met Elisabeth
- 9 Boekaankondiging
- 11 Workshop Italiaans koken
- 13 Verslagjes Grote Kring: 20 mei
- 14 Retraitemogelijkheid op de Bondgenoot
- 15 Te gast voor een retraite
- 17 Gesprek met een oud-bewoner
- 19 De houtchirurg
- 20 Verslagjes Grote Kring: 16 september
- 21 Interview: *alleen te lezen in de papieren versie*
- 23 Bondgenootvakantie
- 25 De allermooiste God
- 26 Verslagjes Grote Kring: 30 september
- 27 Ontmoeting met Bas Jan
- 29 Brief van Frans Timmermans
- 30 The Ubuntu Post
- 31 Kunst en cultuur op de Bondgenoot
- 32 Verslagjes Grote Kring: 21 oktober
- 33 Thuiskomst na fietsreis in de USA
- 36 De Bondgenotentuin
- 37 Verslagjes Grote Kring: 25 november
- 38 Boerenzoon uit Drenthe wordt wereldburger
- 39 Projecten in Indonesië
- 41 Ditjes & Datjes

VOORWOORD

Lieve vrienden en vriendinnen van de Bondgenoot,

Aan het eind van het jaar brengen wij jullie traditiegetrouw op de hoogte hoe het er met onze leef/zorg gemeenschap voor staat. Dat doen we niet door allerlei feiten en gegevens te vertellen maar vanuit de vriendschap, onze ziels-verbondenheid. Die verbondenheid geeft ons de kracht om in alle omstandigheden er te 'zijn'. Als onze ziel maar af en toe aangesproken wordt, verlicht dat ons hele bestaan. Daarom komen wij op De Bondgenoot iedere vrijdagavond bij elkaar in de Grote Kring. We gaan met elkaar praten over het leven; niet over kleinere praktische zaken. Dat kunnen we bij wijze van spreken de hele dag doen. Op de Grote Kring gaat het om verdieping. Dat gebeurt spontaan door vragen te stellen. 'Wat bedoel je daarmee? Hoe belangrijk is dat? Wat vinden anderen daarvan?' Dat is communiceren. Daardoor breken we door de oppervlakte naar de diepere lagen. Die verrijken ons want daar kom je normaal gesproken niet aan toe. Zonder de Grote Kring zouden we vervreemden van elkaar; zelfs al woon je samen op één terrein. Ik loop daarin graag voorop want het verdiept en verjongt mijn eigen ziel.

Onlangs hebben we dat een hele dag gedaan, een retraitsdag. Wat een luxe! Een hele dag met elkaar in kleine groepen communiceren; door je eigen eenzaamheid heen breken en delen met elkaar. Zo'n dag verandert ons allemaal en daarom ook De Bondgenoot.

Zelf wil ik in deze Nieuwsbrief (*op pagina 9 en 10*) het boek presenteren over de spirituele koorts die mijn ziel een leven lang heeft beheerst. Dit boek komt volgend jaar uit. Het lijkt mij passend de vriendenkring van de Bondgenoot als eerste daarvan op de hoogte te brengen.

Stephen

RETRAITEDAG

Op 19 november hebben we met alle Bondgenoten een retraite-dag gehouden onder leiding van onze inspirator Stephen Boonzaaijer. Bijzonder omdat wij een bonte groep mensen zijn: jong en oud, sterk en zwak. Een noodzakelijke maar ook feestelijke dag, waarin we alle tijd hadden voor elkaar en voor de ontmoeting.

Na een rijk ontbijt opent Stephen de dag met de volgende zin:

"De Bondgenoot is een oord waar wij als rechtvaardigen kunnen wonen in een wereld vol onrecht". Rechtvaardig zijn betekent: recht doen, eerlijk zijn, rechte doorzee zijn.

We gaan in groepjes uit elkaar met de vraag: hoe ziet de wereld eruit? Hoe kijk je naar de wereld, waar heb je moeite mee? Dit levert boeiende gesprekken op. We zien in de wereld op grote schaal uitbuiting van medemens en natuur, we zien de menselijke onmacht om de wereldproblemen gezamenlijk op te lossen (klimaat, oorlogen), we zien manipulatie en machtsmisbruik op politiek niveau, we zien kortzichtigheid waarbij het economische belang vaak voorgaat op lange termijn welzijn. In onze maatschappij ligt de nadruk op succesvol zijn, wat zorgt voor eenzaamheid, hoge eisen aan het leven en een maskerade tussen mensen omdat er een drempel is om kwetsbaar te zijn. We zien ook initiatieven die tegen bovenstaande ingaan, maar de bepalende systemen werken daar nauwelijks aan mee.

In het kringgesprek praten we verder over goed en kwaad. Er is veel goed en veel kwaad in de wereld. Ten opzichte van het kwaad willen we een positie innemen. We doen niet mee met kwaad en onrecht, we doen goed vanuit het goede. Zo geven we betekenis aan ons leven.

We gaan weer in groepjes uit elkaar, nu om te praten over ons eigen leven op de Bondgenoot: hoe zou het met je zijn als je hier niet was komen wonen? Met deze vraag komen we bij onszelf, ons eigen leven. In persoonlijke verhalen komt naar voren dat we voordat we op de Bondgenoot woonden eenzamer waren en meer moesten vechten om een goed leven te leiden. Met ons leven op de Bondgenoot zijn we meer verbonden, en ervaren we dat we er mogen zijn en met onze talenten kunnen bijdragen aan het geheel.

In de middag brengt Stephen een uitspraak van Abraham Heschel in (uit diens boek: *Wie is de mens?*) "De goddelijke opdracht aan de mens is: onrecht en lijden overwinnen". God, de Schepper, is op zoek naar de mens als partner en bondgenoot op weg naar rechtvaardigheid. Concreet betekent dat het overwinnen van ongelijkheid, onrecht, lijden, onver-

schilligheid en onderdrukking. Een rechtvaardige is een medewerker van God.

Stephen vat dit samen in de korte zin: "Ik doe geen onrecht". Onrecht is datgene wat je zelf ziet en begrijpt als onrecht en dus niet objectief. Ben je bereid dit onrecht te zien of kijk je de andere kant op? Naast onrecht is het ook een strijd tegen je eigen onvolkomenheden. Dit is niet iets wat ooit af is, zo lang je leeft ontwikkel je hierin door. Wie de moed heeft ergens voor te staan, voelt de innerlijke kracht "iemand te zijn"; een "Ik ben mens".

IK DOE GEEN ONRECHT

In groepen bespreken we de uitspraak "ik doe geen onrecht". Wat betekent dit voor jou, wat denk en voel je erbij? Het levert voorbeelden op van de kracht die we ervaren als we ergens tegen ingaan wat we belangrijk vinden, of de kleinheid die we ervaren als we gedwongen worden iets te doen wat we niet willen. Het blijkt een fijnzinnig iets te zijn, omdat strijden voor je eigen gelijk ook een te grote belasting kan zijn voor het relationele contact.

Geen onrecht doen: in de context van de Bondgenoot kunnen we dat leren. Zo kunnen we elkaar tot steun zijn om de goddelijke opdracht te vervullen om rechtvaardig te zijn. We zijn geen heiligen, maar hebben wel de macht om te kiezen. De wereld zou een paradijs zijn als alle mensen zouden stoppen met het doen van onrecht.

We sluiten de dag af met een feestelijke maaltijd. De kinderen en oma's die opgepast hebben (waarvoor nogmaals dank!) sluiten daar ook bij aan en we genieten van elkaar en het heerlijke eten. Een mooi slot van een prachtige retraitsedag.

Dirk

SPIRITUELE CHAT MET ELISABETH

Lieve Elisabeth, door jouw situatie ben jij meer aan huis gebonden dan vroeger. Maar je bent nog steeds sterk betrokken bij De Bondgenoot. Kun je iets vertellen over de manier waarop je dat vormgeeft?

In zoverre ik het kan, Maria, probeer ik mij in te voegen in het Bondgenootleven. Ik voel me in hart en nieren een Bondgenoot. Tweemaal per week schrijf ik me in op de gastvrouwenlijst. Ik geniet ervan om, samen met een ander, gastvrouw te zijn. Het gebruik van de lunch in het Grote Huis is een hoogte punt in de dag voor mij. Ook de dagelijkse koffie/thee momenten probeer ik zoveel mogelijk mee te maken. Verder houd ik samen met Douwe het bestand van de Bondgenoot bij en verzorg ik de lijnen naar buiten.

En dat laatste, hoe doe je dat dan?

De spiritualiteit van De Bondgenoot draagt een grote genezende kracht in zich. Vanuit deze kracht communiceer ik met mensen in het land, die op zoek zijn naar warmte en betrokkenheid. De Bondgenoot heeft een rijkdom aan spirituele teksten, geschreven door Stephen Boonzaaijer. En een schat aan gedichten en liederen van jou, Maria. Niet alleen de bondgenoten, maar de mensen met wie ik communiceer, en dat zijn er veel, genieten van deze weelde.

We zijn daar natuurlijk benieuwd naar. Kun je daar voorbeelden van geven?

Leuk om te vertellen: naar aanleiding van mijn laatste boek “Het verborgen leven van Emma” schrijf ik gastblogs online op een site voor jonge vrouwen, die met eetprobleem kampen. De thema’s ontleen ik aan het spirituele leven op De Bondgenoot. Aan de reacties merk ik dat dit goed bij ze overkomt.

Maar je hebt dus ook nog veel contacten met vrienden in den lande, mensen die De Bondgenoot goed gezind zijn.

Ja, elke maandag schrijf ik met vier Bondgenoot vrienden: een vriendenpaar in het land, een echtpaar waarvan de vrouw blind is en de man gekluisterd zit aan zijn stoel, een jonge vrouw met een vreselijke ziekte en een bejaarde alleenstaande man. Zij noemen dit ‘ons maandag gesprek.’ Het geeft veel stof tot nadenken en ze ervaren dit als een ‘blijde vulling’ in hun vaak eenzame en niet gemakkelijke bestaan.

Iedere woensdag en vrijdag schrijf ik mails met zes Bondgenoot-vrienden

die hier om gevraagd hebben. Het gaat meestal over spirituele vragen naar aanleiding van teksten van Stephen die ik hen heb opgestuurd. Ze noemen dit 'ons spirituele uurtje'.

En verder hou ik de lijnen in het land met de Bondgenoot-vrienden warm door middel van kaarten en brieven. Ook word ik benaderd door mensen die een 'niet-goed-gesprek' hebben gehad met de oncoloog. Ik probeer hen te adviseren in goed en gezond leven. Dit alles doe ik graag en houdt me helder.

Al met al is het opvallend hoe actief je nog altijd bent.

Het blijft voor iedereen een wonder dat ik nog leef. Zelfs de medici begrijpen er helemaal niets van. Er loopt een vraag op internationaal niveau of ik mee wil doen aan een wetenschappelijk onderzoek hoe het mogelijk is dat ik met deze vorm van kanker al acht jaar overleef. Ook loop ik al vier jaar met een morfine infuus en blijf wonderbaarlijk helder.

En omdat je helder bent, kun je ook als zodanig communiceren. Dat is natuurlijk fantastisch. Voor jezelf, voor je vrienden en bondgenoten.

Je weet, Maria, mijn thuis is De Bondgenoot. Dat is tegelijk het geheim van mijn gezondheid. Eén van de dingen die mij gezond houden is mijn leefomgeving.

Ik snap dat helemaal, want dat geldt ook voor mij en voor alle bondgenoten.

Ik ben dan ook dankbaar en blij dat ik hier woon. De Bondgenoot is een bijzondere plek op deze aarde. Het leven hier ervaar ik als ruim en weids.

BOEKAANKONDIGING

Komend jaar komt mijn boek uit. Welke uitgever het wordt, is nog niet bekend, maar ik kondig mijn boek vast aan onder onze grote kring van vrienden en relaties.

Hiernaast (in het blauwe kader "*Profeet in de 21ste eeuw*") vinden jullie een gedeelte uit de *eerste pagina*.

Als dat u nieuwgierig maakt om heel het boek te lezen kunt u mij dat mailen via stephen.boonzaaijer@gmail.com.

Geïnteresseerden kunnen het in de voorverkoop bestellen. Zij krijgen het boek gesigneerd en zonder portokosten thuis gestuurd.

Er zijn ook mogelijkheden om een blog of iets dergelijks te creëren om met elkaar in gesprek te zijn.

Maria heeft ooit eens, halverwege de jaren '90, een portret geschilderd van Stephen.

Profeet in de 21ste eeuw

Ik, Stephen, ben door de Schepper geroepen om in deze bijzondere tijd zijn profeet te zijn. Niemand heeft daarop gerekend. De tijd van de profeten is immers voorbij.

Mohammed heeft 1500 jaar geleden geleefd en Jezus van Nazareth 2000 jaar geleden. Beiden hebben een goddelijke status gekregen en dat wil men graag zo houden. Die vergoddelijking is geen goede zaak; het bederft het geloof. Gelovigen voelen zich verplicht hun profeet als een God te behandelen en iedereen te bestrijden die daar anders over denkt.

De komst van een profeet is het mooiste dat een mens kan overkomen. God heeft zijn visioen met hem gedeeld en daardoor kan hij de mensheid helpen haar weg te vinden. Hij heeft een goede boodschap, want zijn God, de Schepper heeft uit liefde het universum, de aarde en het leven gemaakt. Waarom anders? Hij is betrokken op ons, want hij heeft ons naar zijn beeld geschapen. Ieder mens mag hem aanspreken. Dat gebeurt al zonder woorden als wij ons openstellen voor zijn Aanwezigheid.

Maar om steviger in het leven te staan hebben we **inzicht** nodig in de geschiedenis van Israël en de profeten als deel van de wereldgeschiedenis. Te beginnen bij Abraham 3400 jaar geleden. Duizend jaar later in de praktijk gebracht voor een heel volk door Mozes. Hij stichtte een godsdienst waarin de mens centraal staat; zonder zichtbare God, zonder tempel en zonder rituelen. Uniek in de wereldgeschiedenis! Meer dan duizend jaar later trad Jezus op als een tweede Mozes, bevrijder van de toenmalige orthodoxie waarin mensen moesten gehoorzamen aan talloze geboden. Zijn leerlingen brachten na zijn dood deze bevrijding in de wereld. Zo ontstond in de eerste twee eeuwen van onze jaartelling de mooiste, meest vrije en meest geïnspireerde godsdienst die de wereld ooit heeft gezien. In de derde eeuw ontstond onder leiding van keizer Constantijn de Grote de Katholieke Kerk, de meest strenge orthodoxie, die de wereld ooit heeft gezien. De geloofsbelijdenis die toen is opgesteld, wordt nu nog door alle christenen beleden.

Ik ben tweeduizend jaar later gekomen om christenen, islamieten, joden en heel de mensheid, gelovig of niet, opnieuw te bevrijden tot een mens-zijn naar Gods beeld en gelijkenis (*Gen 1*). Wij mogen Gods partners worden in een waanzinnige wereld.

WORKSHOP ITALIAAANS KOKEN

Pasti alla fornaia (mmm... gekneusde noten en peterselie door de tagliatelle) Fagioline alla peperonata (sperziebonen en nog veel meer), Zucchini alla scapece (nee, niet van het schaap maar gemarineerde courgette) en soep die niet ontbreken mag. 'Acquacotta', soep van gekookt water!? Een heel oud recept zeker.

Op een herfstige zaterdagmiddag durfden we met z'n vijven ons eens aan iets anders te wagen dan de bekende buurt-pizza of de vertrouwde Honig-macaronischotel.

Ik had een uitnodiging opgehangen voor een *workshop Italiaans koken*. Aanvankelijk waren er vooral kinderen die graag mee wilden doen, wat natuurlijk erg leuk was. Maar samen met volwassenen zag ik dat eerlijk gezegd niet zitten. Het zou te druk en te vol worden in de keuken van het Grote Huis. We besloten met de kinderen in de Kerstvakantie een gezellig onderonsje te organiseren, waarin iedereen aan tafel zelfgemaakte pizzaatjes mag bakken op een pizza-steenoven.

Zoals bekend kan de Italiaanse keuken niet zonder olijfolie en knoflook. Een van de koks echter, onze gast Josta uit Duitsland, was 'Knoblauch' ooit zo slecht bekommen, dat zij meende nooit meer knoflook te kunnen eten. Wat een dilemma! Wel koken en daarna met een lege maag naar huis? Niet leuk. Of alles koken zonder knoflook? Onmogelijk. Gelukkig waagde ze het tot ieders opluchting toch, na even piekeren tijdens het bereiden van de Bruschetta. Ondertussen vulde de keuken zich met heerlijke geuren. Jan, Erna, Josta, Emma en Faye (die af en toe even binnen fladderde) liepen heen en weer van recept naar fornuis en andersom. De tafel werd feestelijk gedekt in wit, groen en rood, de kleuren van de Italiaanse vlag en keuken. De kaarsjes gingen aan, de glazen werden gevuld (met acqua), de maaltijd werd opgediend, geproefd én gesmaakt. Eigenlijk hadden we nog een nagerecht willen maken van appel, sinaasappel en saffraan, maar daar hadden we geen van allen meer zin in.

Later hoorden we dat enkele passerende bondgenoten nieuwsgierig door de raampjes hadden gekeken (wellicht met een gevoel van spijt) naar ons warme, gezellige etentje. Daar hebben wij binnen echter niets van vernomen. 'Buon appetito (eet lekker) buon arrivo (Josta is het wonderlijk goed gekomen)
Hoe leuk is samen koken! GRAZIE!

Erna

VERSLAGJES VAN DE GROTE KRING

Er zijn weleens mensen die vragen: waar hebben jullie het zoal over in de Grote Kring? Dat is meestal niet heel makkelijk te zeggen; het zijn levensgesprekken, filosofisch, spiritueel en soms heel persoonlijk. Stephen komt vaak met een vraag die je gedachten op scherp zet.

Sinds een paar maanden maakt Dirk steeds een korte samenvatting van deze gesprekken. Daar zijn we heel blij mee, want dan kunnen we het nog eens overlezen. Om hiervan een impressie te geven plaatsen we, als een soort vaste rubriek, her en der in deze Nieuwsbrief (en wellicht in de volgende edities) een paar van die verslagjes.

Duidelijk herkenbaar in een groen kader:

GROTE KRING 20 MEI – kort verslag

Op de Bondgenoot zijn we er om mensen te redden. De Bondgenoot is opgericht om mensen een plek te geven, die anders geen plek zouden hebben. Met dat in het vizier, houden we ons elan en verzanden we niet tot een gezelligheidsclub.

We redden mensen, maar hoe doen we dat?

- *We kunnen niet zorgen dat het goed met mensen gaat.*
- *We geven ze de beste kans van hun leven, ze moeten het wel zelf doen.*
- *Dragende mensen investeren liefde en tijd om voor een optimale leefomgeving te zorgen. We redden mensen die daar blij mee kunnen zijn.*

We leveren dus geen zorg, wat iemand zich kan laten aanleunen. Iedereen participeert en draagt naar vermogen bij. Zo genieten we van iedereen, die goed aanwezig is. Andersom is ook waar: als je goed aanwezig bent, ben je te genieten.

Dirk

RETRAITEMOGELIJKHEID OP DE BONDGENOOT

De laatste tijd komen er bij ons steeds meer vragen van mensen die behoefte hebben aan een kort verblijf op de Bondgenoot met als doel om een en ander eens op een rij te zetten voor zichzelf, in een goede omgeving. Bijvoorbeeld voor een week of vier. Er gebeurt veel in levens van mensen. Soms staat de boel echt even op zijn kop of zien mensen geen gat meer in hun huidige leven. Waar kan ik tot mezelf komen en rust vinden in een vriendelijke omgeving met een luisterend oor, is dan de vraag. Waar hoef ik mezelf niet 'hoog' te houden en mag ik mijn masker afzetten? Voor dit soort vragen hebben we al tot wederzijds plezier enkele mensen 'over de vloer' gehad, die vervolgens met afstand naar de oude situatie konden kijken en zo beter tot beslissingen of inzichten konden komen. En dat heel simpel door voor een aantal weken alleen maar mee te doen met onze ontmoetingsmomenten en te genieten van de goede sfeer, waarin ruimte is voor een lach en een traan. Een mooie nieuwe mogelijkheid die wij graag aanbieden, want ook voor ons Bondgenoten is het altijd weer vernieuwend en leerzaam met een tijdelijke gast in ons midden.

Liesbeth

OP RETRAITE IN DE BONDGENOOT

Al een jaar geleden sprak ik uit naar mijn coach, 'oohh haal me hier weg en plaats me in een groep'. Tja, ik dacht 'dat is zomaar een noodkreet om uit de cirkel van angst te stappen', waar ik al drie jaar in vertoefde. Zoiets zou mijn leven een nieuwe wending te geven.

Een paar maanden geleden googelde ik op 'spirituele woongroep' en de Bondgenoot popte op. Ik kreeg kippenvel bij het doorlezen van de website en dacht: o, als dat mogelijk zou zijn! De vele maren en bezwaren telden toen nog te zwaar om actie te ondernemen. Wel schreef ik alvast een conceptmail met mijn aanvraag voor een vaste plek. Ik wist toen nog niet dat het ook mogelijk is om op retraite te komen voor een paar weken. Dat ervoer ik toen ik de stoute schoenen had aangetrokken en op de bonnefooi een viering van de Oecumenische Streekgemeente Barneveld, waar de grondlegger van de Bondgenoot Stephen Boonzaaijer voorganger is, had bijgewoond. Ik werd gelijk uitgenodigd om koffie te komen drinken in het Grote Huis op De Bondgenoot. De enorme gastvrijheid, warmte en liefde die me tegemoet gedragen werd, voelden als een warm bad. Oké, deze plek zou wel eens wat kunnen zijn.

En nu ben ik er al twee weken.

De sprong te wagen uit het vertrouwde te stappen, mijn man en de gestelde leefomgeving te verlaten, was voor mij groot. Maar toch ook al lang voelend dat ik op persoonlijk/emotioneel/spiritueel vlak ik nog wat te ontwikkelen heb. Iets fluisterde steeds, de zachte stem van de Liefde. Iets leidt mij. Durf ik ernaar te luisteren? Wat wil ik ontdekken, misschien wel om op mijn roeping/missie/verlangen meer zicht te krijgen? Nu nog, op 68 jarige leeftijd? Ja, het voelt als een must.

Ik verkocht mijn paarden, het ging niet meer, ik was op, er was geen ruimte meer in mij. Ik had ze niets meer te bieden. Nu hoefde ik niet meer te zorgen, ik was vrij.

Wat en hoe verder?

Ik wil duidelijker weten wie en wat ik ben in relatie met anderen, mezelf meer ontdekken, een vrijer mens worden, eigenheid kunnen tonen, staan voor mezelf, eigen weg kiezen, onafhankelijker zijn. Een 'ik Ben' persoon worden, zoals ze dat hier op De Bondgenoot noemen. En tegelijkertijd leren voelen dat dit vooral mogelijk is door de kracht van de Liefde, de verbinding met elkaar (één van de kernpunten van waaruit De Bondgenoot leeft).

Er is hier veel interesse voor elkaar en dus ook voor mij. Heel fijn om te blijven praten, zeker voor mij, want ik had de neiging om me af te sluiten. De angst voor 'de ander' maakte me zo. Eigenlijk angst voor Liefde, als ik het zo doorvoel.

Mooi ook om mee te maken hoe mensen om elkaar geven, ondersteunen en elkaar bevestigen in hun kwaliteiten.

Ook het zich durven uiten waar het klemt en daarvoor niet beoordeeld te worden. Mooi. Vrij!

Als het ware te stappen uit de hel, uit het ego-denken, uit angst. ('Uit de kooi van je bestaan': Stephens uitspraak.) Zien hoe anderen dat doen, geweldig mooi is dat.

In de twee weken dat ik hier nu ben, ervaar ik al meer ruimte en kracht, kan ik me meer verbinden met de mensen hier en ervaar meer vrede en Liefde. En Dat Is Wat HEELT.

Ik voel me dankbaar.

In Liefde

Josta Maas

Eén van de kleurige schilderijen van Jeroen Maas

GESPREK MET EEN OUD-BEWONER

Hij heeft een paar jaar bij ons gewoond, kunstenaar en dichter Jeroen Maas (géén familie van Josta Maas uit het vorige artikel). Nu woont hij in een grote leefgemeenschap in Nijmegen. Regelmatig lezen wij een van zijn prachtige gedichten voor bij de lunch, en op de laatste retraite-dag hebben we zijn kleurrijke levensgrote herfstdoek voor de ramen gehangen. Ik belde hem om hem dat te vertellen en om te vragen hoe het met

hem gaat. Hier een korte impressie van het gesprek:

Wat een verrassing, Maria! Ik moet nog vaak denken aan De Bondgenoot! Ik zat ergens mee en herinnerde me opeens een uitspraak van Stephen, dat we allemaal leerlingen van het leven zijn. Dat hielp me. Hoe het met me gaat? Het is voor mij erg wisselend.

Aan gedichten schrijven kom ik nauwelijks toe, ondanks mijn goede voornemens. Met schilderen ben ik elke dag wel bezig. Er is een kunstelier in de stad waarmee ik contact heb gezocht, daar kan ik binnenkort beginnen. Daar heb ik enorm veel zin in. Ook ben ik portret tekenen aan het oppakken, maar dat doe ik niet in dat atelier.

Wat ik leuk vind te vertellen is dat ik erg geniet van de omgeving hier. En ik heb naast de Waalbrug een hart gemaakt van stenen van 8 x 8 meter die er al twee jaar ligt.

Ook ben ik met vrijwilligerswerk begonnen op een verzorgingstehuis met demente ouderen, net als destijds in Barneveld, dat is echt aan mij bevestigd. Dat vind ik super leuk.

Ach, Maria, er is zo ontzettend veel gebeurd. Soms schrijf ik nog mooie gedachten op. Zoals:

Als je een god zoekt die je moet redden zal je hem niet vinden, als je een God zoekt die van je houdt zal Hij er altijd zijn!

Vertrouwen is het middel voor Gods effect op je leven. Liefde is het middel voor Gods effect op de wereld!

Voor elke angst is een pilletje maar het medicijn is liefde!

Sommige mensen zijn allemaal hetzelfde, gelukkig zijn de meesten anders.

Afgelopen zomer ben ik nog op De Bondgenoot geweest. Daar heb ik echt van genoten. Eerst vond ik het spannend, maar toen ik de parkeerplaats opreed, was het alsof ik er de vorige dag nog geweest was, zo vertrouwd voelde het. Het was heerlijk om de mensen weer te zien, Maartje en Manuel, Emma, Douwe, Bertus en Alie en alle anderen. Ik beseft dat ik op De Bondgenoot een bijzondere tijd heb gehad en veel geleerd heb.”

Dank je wel, Jeroen, voor dit fijne gesprek!

Maria

Hieronder een van de grote doeken die Jeroen geschilderd heeft - voor elk seizoen één. Dit werk hangt elke herfst aan de wand in het Grote huis, en is ongeveer 150 x 420 cm!

DAT DE HEMEL MET JE IS

*Laat het kwade aan het kwade
laat je tranen aan de nacht.
Twijfel nooit meer aan de liefde
omdat de hemel naar je lacht.*

*Denk alleen maar positief,
dan heb je het nooit mis.
Twijfel nooit meer aan de liefde.
Voorzeker dat de hemel,
de hemel met je is.*

*Laat het licht je inspireren
en verdwaal niet in de nacht.
Twijfel nooit meer aan de liefde
omdat de hemel naar je lacht.*

*Dus laat je inspireren,
en sterf niet in de duisternis.
Twijfel nooit meer aan de liefde.
Voorzeker dat de hemel,
de hemel met je is.*

Uit "Toverzee", Jeroen Maas

DE HOUTCHIRURG

Op De Bondgenoot zijn we heel blij dat er mensen zijn die zich inzetten voor allerlei onderhoudsklussen. Je vindt bijvoorbeeld Douwe regelmatig buiten bovenop de stelling aan het werk. Hij vertelt graag over wat hij daar allemaal aan het doen is:

Dacht ik in het vorige bulletin nog dat ik met pensioen kon, blijkt dat dit nu niet het geval is. De werkzaamheden op De Bondgenoot blijven zich aandienen.

De afgelopen tijd zijn wij met een aantal mensen druk in de weer geweest om de kozijnen die nog niet in orde waren voor de winter, goed in de lak te zetten. Dat is gelukt. Bij het lakken kwamen wij verschillende onregelmatigheden tegen, zoals bijvoorbeeld verrotte plekken in de kozijnen. Dat betekent het slechte hout weghalen en vervangen door nieuwe stukken. Dit vraagt veel precisiewerk. Zo komt de houtchirurg weer in actie. Gelukkig hebben wij een lijmsort ontdekt waarbij we de nieuwe stukken kunnen plakken bij lagere temperaturen. Dit betekent dat ik tot op heden (november) kan doorwerken. Tegelijkertijd is het ook belangrijk de oorzaken te onderzoeken zodat je dit kunt voorkomen. Vaak is het een gevolg van water dat door kiertjes naar binnen druppelt. Een oplossing ligt in het opnieuw kitten van de ramen om zodoende deze kieren te dichten. Hierbij moeten we in gedachten houden dat het houtwerk van De Bondgenoot al 35 jaar meegaat. Kortom: genoeg werk in het vooruitzicht om alles weer netjes in orde te krijgen en klaar te maken voor de volgende jaren.

Douwe

Het rotte hout eruit....

nieuw hout erin....

en het eindresultaat!

GROTE KRING 16 SEPTEMBER - kort verslag

Stephen brengt een eigen stuk in over vreedzame co-existentie en de drie pijlers daarvan: vrijheid, verbondenheid en vrede. Co-existentie betekent samen een bestaan delen, vanuit het bewustzijn dat je een deel van het geheel bent. Op de Bondgenoot willen we vreedzaam met elkaar samen leven.

Vreedzame co-existentie berust op drie pijlers:

Vrijheid. Alles wat leeft is vrij. Het is de grote gave uit de hemel en een oer-gegeven van het leven. Vrijheid zit biologisch in je lijf. We raken als mens de vrijheid ook altijd weer kwijt. We voelen ons bedreigd en kijken naar wat moet. De bevrijding is dat je vrij bent, je mag er zijn.

Vrijheid heeft soms een prijs, de consequentie van je keuze. Je leeft voor eigen rekening.

Verbondenheid. Vrijheid zonder verbinding is egocentriciteit. Ook verbondenheid is een grondgegeven. Bij het Afrikaanse begrip Ubuntu zien we dit duidelijk terug: "Ik ben omdat wij zijn." Een verbondenheid tussen mensen onderling. Je bent verbonden met andere mensen, je hoeft dit alleen maar toe te laten. Verbondenheid is liefde. Verbondenheid maakt het leven groot en wijd, je kunt je verbinden met elk mens dat op je pad komt. Je bent verbonden met elk mens dat op je pad komt, je kiest daar niet elke keer bewust voor. Dan maak je het als keuze te zwaar.

Als iemand zich egocentrisch opstelt, dan moet je een stapje terug doen: ik ga niet met je onderweg.

Vrede. In vrijheid verbind je je aan elkaar en dat heeft vrede als uitkomst. Op de Bondgenoot kiezen we ervoor om met elkaar vreedzaam samen te leven. Dit kan alleen als we hiervoor kiezen en hiervoor gaan. Wie dat niet doet, past niet op de Bondgenoot.

Dirk

Op verzoek is dit artikel verwijderd.

Op verzoek is dit artikel verwijderd.

BONDGENOOTVAKANTIE

Het was alweer jaren geleden dat we een echte Bondgenoot-vakantie hadden. Dit jaar was er belangstelling voor en zijn we fijn in Nederland gebleven: in het gebied langs het prachtige riviertje 'De Swalm', in de plaats Swalmen in Noord-Limburg.

Daar staat een pension in Finse stijl gebouwd, in de bossen en toch maar tien minuten op de fiets naar het dorpje. De eigenaren Paul en José stelden speciaal voor ons het hele terrein ter beschikking; daardoor werd het een buitengewone vakantie. Iedereen kon doen waar hij/zij zin in had. Een oord met overal idyllische plekjes, vooral aan het eind van die grote tuin, waar je kon zitten langs de meanderende Swalm. Het was zó warm tijdens ons verblijf in juli, dat we werkelijk zijn gaan zwemmen in het koele water. Ook voor de kinderen een belevenis. Verder hebben we heel veel gewandeld in de bossen, gezwommen in het nabije zwembad en leuke uitstapjes in de buurt gemaakt. Een kanotocht mocht natuurlijk ook niet ontbreken, dit keer op de uitlopers van de Maas.

De saamhorigheid was groot en iedereen genoot van elke dag buiten eten. Wat is dat mooi om met elkaar eens op een heel andere plek te verblijven. Je ontmoet elkaar dan toch weer totaal anders! De meesten hebben daar een volle week gebivakkeerd. De familie de Bruin kwam het laatste weekend nog met de drie kinderen. Het duurde voor iedereen te kort, we hadden er graag nog een week aan vastgeknoopt. Zeker voor herhaling vatbaar!

Liesbeth

**Swalmen
Zjawe**
gem. Roermond

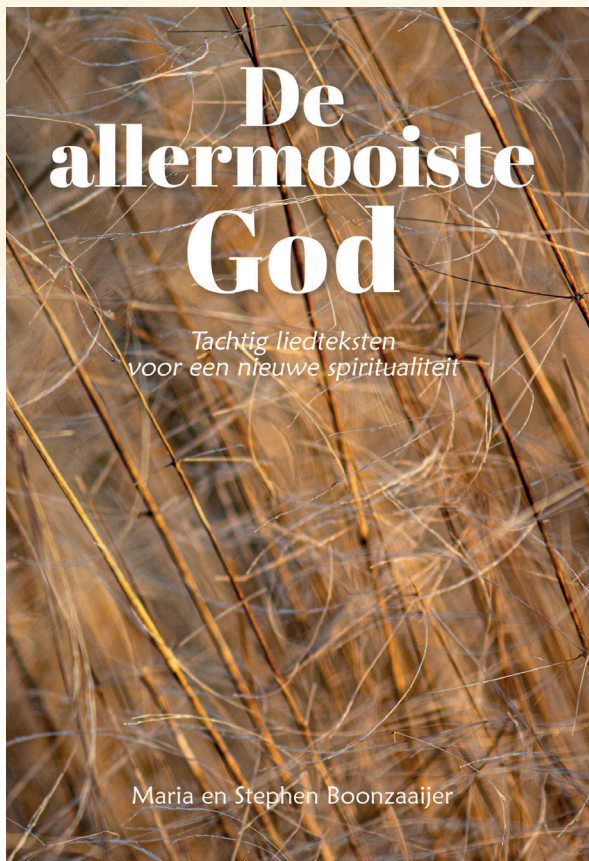
DE ALLERMOOIESTE GOD

Tachtig liedteksten voor een nieuwe spiritualiteit

Zo heet de liederenbundel die deze maand uitkomt. Een boekje met de mooiste spirituele liederen die Maria Boonzaaijer in de loop van veertig jaar geschreven heeft voor de Oecumenische Streekgemeente Barneveld (OSG). Maria schrijft in het Voorwoord: "Geïnspireerd door de warme zienswijze en positieve benadering van het geloof, door de bruisende dialogische vieringen en verdiepende inzichten die Stephen met ons deelde (en nog steeds deelt), kon ik deze liederen schrijven. Daarom is dit een bundel van ons beiden. Want het zijn in feite niet mijn eigen woorden, maar zijn woorden die ik in een poëtische vorm goot, veelal op rijm. Steeds weer werden strofen bijgesteld, om de spirituele lading nog verder te verfijnen. Een creatief proces dat nooit ophoudt, omdat wij als OSG steeds in beweging zijn. Alle liederen ademen nu de geest uit zoals wij die in de OSG beleven."

In de bundel zijn ook liedteksten opgenomen die Maria in de jaren '90 dichtte op melodieën van de liederen uit het repertoire van de Argentijnse zangeres Mercedes Sosa. Met deze spirituele (solo)liederen trad zij in die jaren op tijdens tal van kerkdiensten, in kloosters, gevangnissen, ter opluistering van conferenties en in theaters. Omdat deze levensliederen de hierboven genoemde spiritualiteit ademen, hebben ze in deze bundel een plaats gekregen.

De liederen laten zich lezen als gedichten en zijn geschikt voor meditatie.

*De bundel is te bestellen bij
Uitgeverij Ambilicious
en rechtstreeks bij Maria via:
mjpboonzaaijer@hotmail.com
Prijs: € 17,50*

*Gij, Bron van Liefde, louter Licht
hoe pijnlijk moet het voor U zijn
de mensen zo verscheurd te zien.
Het kwaad beneemt hun het gezicht*

*Gij hebt een droom dat ieder mens
de liefde doorgeeft aan elkaar,
in vrijheid leeft, de vreugde kent,
en zo een goede geest verspreidt.*

*Zo was de wereld niet bedoeld
door U, God van Leven, God van
Licht.*

*De wereld is door U bedoeld
als speelplaats waar de vrede
bloeit.*

GROTE KRING 30 SEPTEMBER – kort verslag

Stephen brengt een plaatje mee van Yin en Yang. Zwart en wit staan voor de tegenstellingen in het leven. In je leven speelt zwart (teleurstelling, tegenslag) en wit (voorspoed) altijd afwisselend een rol. Als je in het witte gebied zit, komt het zwarte vanzelf en vice versa. Dit is een onderdeel van het leven. De kunst is om attent te zijn op de wereld buiten je en je aan de omstandigheden aan te passen.

Als je met voorspoed te maken hebt, dan is dat makkelijk te accepteren. Bij tegenslag is dat moeilijker. De kunst is om tegenslag niet persoonlijk op te vatten ('waarom overkomt mij dit?') en boos en gefrustreerd te zijn. Dan word je geen slachtoffer van je teleurstellingen.

De vraag is wel: wat doe je met wat je overkomt? Kun je van de schaduwkanten ook licht maken? Je kunt je bijvoorbeeld ook verbazen dat het zo lang goed is gegaan, iets wat je daarvoor als een vanzelfsprekendheid aannam.

De grondregel is dat je het leven niet als bezit hebt. Het gaat door je heen. Je hebt niets te eisen aan het leven, als je leeft ben je voor niets te goed. Alles kan en mag gebeuren. Als mens maak je niet uit wat goed en rechtvaardig is. Je heerst niet over het bestaan, maar je bent een leerling, net als iedereen. Door dit te bespreken met elkaar ontwikkel je de moed om alles te kunnen accepteren en in alles te zeggen: 'hier ben ik'.

Met elkaar kunnen we het leerlingschap beoefenen. Het delen van de diepte, een warme kring vormen, dat geeft moed en kracht en de mogelijkheid om alle dingen in een groter perspectief te zien.

Dirk

ONTMOETING MET BAS JAN

In zijn jonge leven liep hij vast en via zijn moeder kwam hij op De Bondgenoot. Nu woont hij al 27 jaar in onze leefgemeenschap en is dan ook een ware bondgenoot. Hulpvaardig, zowel binnen als buiten De Bondgenoot, bedaard, goedmoedig en met een fijn gevoel voor humor. Hij woonde hier zeventien jaar op een zolderappartement, maar dat werd te benauwd; er was toen nog geen uitbouw, met een grote dakkapel. Sinds een paar jaar heeft hij een ander, ruimer appartement. Op zijn sfeervolle woonzolder valt de grote gevulde boekenkast op, als ook de antieke paardenhalster aan de muur, een erfstuk van thuis, vertelt hij. Ook kijkt hij dagelijks uit op de bomen en daken rondom het hofje en geniet hij van het uitzicht op mooie luchten.

‘Ik heb het hier goed,’ zegt Bas Jan en hij kijkt met zichtbaar welbehagen om zich heen. Hij laat mij zijn trein-kamer zien, een verdieping lager, en meteen bij de eerste stap begin ik te lachen van verrassing en bewondering. Wat een ingenieus trein-landschap heeft hij hier gemaakt! Het lijkt een soort klein-Duitsland, met alle treinen, spoorrails, huizen, bomen, op schaal. Het is fascinerend als de treinen echt gaan rijden door tunnels en langs de kleine stations.

Hier zit een enorm denkwerk achter en Bas Jan legt me uit hoe hij van tevoren tekeningen maakt, om ze vervolgens uit te werken. Ik vraag of hij er wel eens aan toekomt om er 'gewoon' mee te spelen. Hij knikt: 'soms', en ik zie zijn ogen glimmen van plezier.

Maar dat hij het hier goed heeft, heeft niet alleen te maken met zijn mooie appartement. 'Toen ik hier kwam, in 1996, ging het helemaal niet goed met me. Ik werkte in de bosbouw, maar dat was niets. Stephen zag wel wat in me en hij vroeg me mee te doen met zijn boten-project. Daar heb ik veel van geleerd. Later kon ik in die loods samen met Manuel een uitgebrand motorjacht restaureren en ik heb daar uiteindelijk ook mijn eigen zeilboot, die nog van mijn vader was, gerenoveerd.'

Zeilen betekent veel voor Bas Jan. Elke zomer zit hij een paar maanden op het Friese water.

Het is fijn om even samen te praten over hoeveel er in die jaren gebeurd is. 'De ontwikkeling gaat nog steeds door,' zegt hij. 'Ik ben blij dat het zo kan. De Bondgenoot is mijn thuis.'

Maria

BRIEF VAN FRANS TIMMERMANS

Beste vrienden van de Bondgenoot,

Ja, hoe zijn wij eigenlijk met elkaar in contact gekomen en hoe is dat geworden tot een lange en vruchtbare vriendschap? In welk jaar dat begonnen is, dat weet ik eigenlijk niet meer, zo lang is het al geleden. Ik weet wel dat het allemaal begon met een recital van jullie nachtegaal, Maria Boonzaaijer. Een bijzonder mooie avond was dat. We raakten aan de praat en zo werd het eerste contact gelegd. Niet lang daarna is de hele groep van de Bondgenoot voor een bezinningsdag een keer naar Gemert gekomen, waar wij toen een oud kasteel van rond 1600 met honderd jonge mannen (paters) aan het uitwonen waren. Nu zijn we daar niet meer: tien jaar geleden waren de bewoners te oud en hulpbehoevend geworden om er nog te kunnen wonen. Nu is de koper er tot ons verdriet een soort vier sterren resort van aan het maken voor de allerrijksten. En de gemeenschap die daar toen met weemoed moest opstappen, is nu gevestigd in Gennep. Maar toen heb ik een uitnodiging gekregen om een keer voor te gaan in de Oecumenische Streekgemeente (OSG) in Barneveld, en dat heb ik lange jaren met heel veel vreugde gedaan: ik voelde me daar echt welkom en thuis. Het is uitgegroeid tot een echte vriendschap. Aan die zondagen, en aan de aansluitende ontmoeting en maaltijd in de Bondgenoot bewaar ik dankbare herinneringen. Gelukkig gaat die vriendschap door via schriftelijke contacten. Iedere maandag schrijven Elisabeth en ik elkaar een mail. Ook via een regelmatig contact met Gerrit en Stephen en Maria. Helaas laat mijn gezondheid mij niet meer toe om daar nog voor te gaan in de viering, zelfs niet om de reis daarheen te maken.

Ook hier in onze Spiritijnse gemeenschap kan ik dat niet meer. Met 87 levensjaren komen ook de beperkingen en limieten. Maar het is altijd weer een genoegen om de publicaties van de Bondgenoot te ontvangen, met steeds interessante verhalen en foto's, en ik ben ook heel dankbaar voor de vele kaarten die ik van goede vrienden en vriendinnen mag ontvangen om mij moed in te spreken. Maar ik mis die vroegere ontmoetingen wel. Dank aan jullie allemaal voor die vriendschap en die geestelijke band, en ik moet eerlijk zeggen: als ik mijn gemeenschap van bejaarden vergelijk met jullie bruisende gemeenschap, dan weet ik wel waar de hoogste punten heen gaan! Ik hoop dat we nog lang met elkaar contact mogen houden. En zoals mijn naampatroon Franciscus placht te zeggen aan zijn vrienden: "Vrede en alle Goeds". Het ga jullie allen goed onder Gods zegen!

Frans Timmermans

Bron Foto Frans:
www.harryknipschild.nl

THE UBUNTU POST

Sinds kort bestaat er op De Bondgenoot "The Ubuntu Post": een interne nieuwsbrief waarin de bondgenoten met elkaar inspirerende ideeën, recepten, verhalen, ervaringen of anekdotes delen.

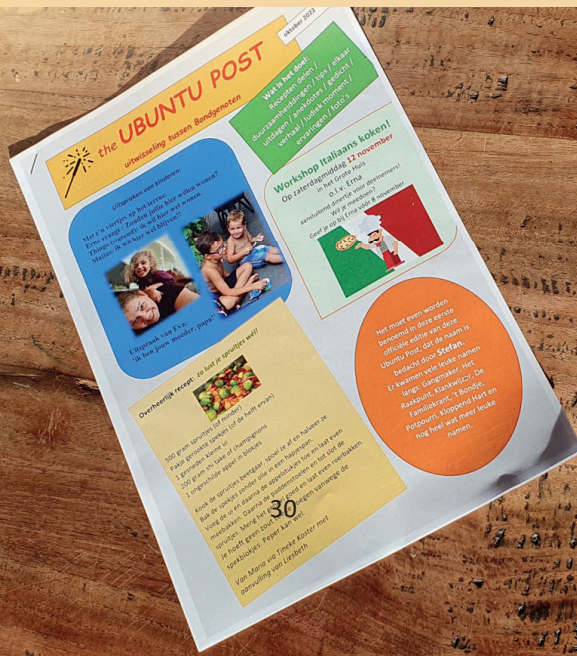
Het idee ontstond tijdens een lunch waarvoor ik een simpele chocolade-pasta had gemaakt van pure ingrediënten. Liesbeth wilde graag proeven en Stefan smeerde al twee boterhammen ermee vol. Een succes dus. En zo ontstond het plan om dit soort dingen met elkaar te delen. We lanceerden dit idee meteen maar bij de mededelingen na de lunch. De bondgenoten reageerden gelijk enthousiast.

In oktober kwam de eerste editie uit. Maar we hadden er nog geen naam voor. Daarom schreven we een wedstrijd uit: wie bedenkt een leuke en passende naam voor ons 'krantje'? Toen in november de tweede editie verscheen, kon dat onder de officieel verkozen naam: "The Ubuntu Post", bedacht door Stefan. ('Ubuntu' betekent: ik ben omdat wij zijn.) Het is post voor en door ons allemaal, met als redacteuren Liesbeth en ik, Nelita.

Inmiddels worden nu ook de samenvattingen van de vrijdagavond kringen erin gezet. Op De Bondgenoot immers houden we ervan om het goede te verzamelen! Dirk maakte al een tijdje spontaan samenvattingen voor zichzelf van elke Grote Kring. Voor die mooie samenvattingen bleek veel interesse te zijn. En nu kan iedereen die bewaren en teruglezen.

We zijn blij met onze gezamenlijke Ubuntu Post. Luchtige verhalen en diepere wijsheden vinden erin hun plek naast elkaar, wat helemaal past bij ons Ubuntu-leven.

Nelita

KUNST EN CULTUUR OP DE BONDGENOOT

In onze leefgemeenschap is creativiteit een belangrijk thema. Onder onze bewoners zijn verschillende schrijvers, dichters, beeldend kunstenaars. Wat deze laatste categorie betreft zijn we natuurlijk heel gelukkig met Manuel, die als regel zijn nieuwe kunstwerken in het Grote Huis ophangt. Landschappen, stillevens en portretten; daar genieten we enorm van. En

op onze jaarlijkse Culturele Avond is het verrassend te ontdekken dat bewoners onverwachte talenten hebben. We vinden het belangrijk daar ruimte aan te geven, te stimuleren en natuurlijk daar plezier van te hebben. Zo hebben we Douwe leren kennen als potsierlijke paljas, Maartje als dramatische sopraan, Margriet als voorlezer, en velen van ons als toneelspeler, muzikant en cabaretier.

Op de laatste Culturele Avond (februari 2022) waren we helemaal verbluft door het optreden van een gast die bij ons vier weken op retraite was: ze ontpopte zich als een Franse clown in een dolkomische act (*zie de foto hiernaast*). Van dit soort dingen worden we blij en dat draagt bij aan een heerlijke sfeer.

Zo ongeveer op het moment dat dit bulletin bij de drukker ligt, houden wij op De Bondgenoot weer een Literaire Avond. We verheugen ons erop, want Taal is bij ons geliefd en o zo belangrijk. We zeggen wel eens: op De Bondgenoot spreken wij een eigen taal. Als je bij ons komt wonen, ga je die taal ook verstaan. Maar ook als literatuur is taal voor ons van belang. Verhalen van mensen, gedichten waarin het onzegbare gezegd wordt. Ook dit jaar nodigen we een

dichter uit 'van buiten'. En we zullen luisteren naar wat bondgenoten willen voorlezen uit eigen werk of uit werk van hun favoriete auteurs. Kunst verheft de ziel. Taal kan je hart raken. Een verhaal kan herkenning betekenen. Dat te delen met elkaar verrijkt De Bondgenoot.

Maria

GROTE KRING 21 OKTOBER – kort verslag

Iedereen in de kring heeft zijn of haar eigen verhaal. Van iedereen heb je een beleving en weet je iets van zijn of haar geschiedenis. Omdat we elkaar zien en beleven, zijn onze verhalen en levens met elkaar vervlochten. We zijn allemaal deel van de vriendenkring. We schrijven met elkaar geschiedenis en zijn daar op dit moment allemaal een levend onderdeel van. We zijn betrokken in een groot, onvoorzienbaar avontuur, waarin we het leven ontvangen en beleven en delen met elkaar. Dat laatste noemen we een wonder: we zijn fijnzinnig op elkaar afgestemd en leven in een atmosfeer van vriendschap en vrede. Nieuwe mensen ervaren dat vaak direct aan de sfeer die op de Bondgenoot aanwezig is. De tuin en het Grote Huis is niet in bezit genomen door individuen, het is van iedereen, een geheel en dat schept ruimte.

Dat we zo met elkaar vervlochten zijn, is een beeld vanuit totaliteit. Deze totaliteit kun je niet pakken, die moet je toelaten, ontvangen en beleven. Dit staat in contrast met het normale dagelijks leven. Het dagelijks gebeuren duwt ons naar een versnipperd leven. In de kring ervaren we op dit moment dat we een geheel vormen. We spelen moeiteloos op elkaar in, luisteren naar elkaar en inspireren elkaar.

Iedereen heeft een binnenkant en een buitenkant. Als je je teveel richt op de buitenkant (materialisme), dan maakt je dat ongevoelig voor het wonder dat je er bent. Ook nuttige dingen kunnen je overheersen. Belangrijk is om in de vrijheid te blijven staan en je bestaan te vieren. We zijn wel betrokken op de wereld, maar niet in de greep.

Het wonder dat je er bent, zit aan de binnenkant. De bron daarvan ligt bij de geest van God. Zoals de zon licht en warmte verspreidt, zo is de geest van God voedend en verrijkend als je er weet van hebt en voor openstaat. Dat is de basis die ons leven draagt.

Dirk

THUISKOMST NA FIETSREIS IN DE USA

Onze Jan Ravoet heeft afgelopen zomer na veel uitstel zijn droom waargemaakt: een driemaandenlange fietstocht in zijn eentje door Noord-Amerika! Een rit vanaf de oostkust: New York City, via Philadelphia, Baltimore en Washington. Daarna westwaarts naar Pueblo. Van Pueblo naar Yellowstone en Missoula in Montana. Door Idaho naar de westkust: Astoria, Oregon. Vandaar met de trein terug (vanaf Seattle).

Wij hebben intens met hem meegeleefd; de kaart van de USA hing in het Grote Huis en daarop tekende Erna met een rood potlood waar Jan zich bevond. Half oktober genoten we van zijn boeiende presentatie in het Grote Huis.

Jan: “Terugkijkend op mijn foto’s en de bijhorende verhalen tijdens mijn presentatie op de Bondgenoot, aan vrienden en familie, voel ik na een kwartjaar nog steeds heimwee naar wat mijn reis op de fiets dwars door de USA voor mij is geweest; hoe bijzonder en uniek deze ervaring was dat ik dat heb mogen en kunnen doen. Maar ook dankbaarheid dat het allemaal zo goed is verlopen; dat de verwachtingen veruit overtroffen zijn en dat de hindernissen die ik van tevoren zag opdoemen toch te nemen waren.

Over het geheel genomen is het voor mij niet eenvoudig geweest. Ik moest wennen aan het ongemak, de hitte, de heuvels op en af, de te zware bagage om mee te sleuren. Echter, gaandeweg nam de vermoeidheid van

het fietsen af. Toen het landschap zich opende en vergezichten mij vergezelden, viel er een last van mij af en voelde ik me vrij. Ik voelde me steeds minder in beslag genomen door de drukte van de samenleving en de verplichtingen die dat met zich meenam, het al dan niet zorgen maken of ik wel bereik had met mijn telefoon, me in verbinding zou kunnen stellen met het internet onderweg, een verslag op tijd zou kunnen versturen, een warme douche kon genieten aan het einde van de etappe, of voldoende voedsel kon inkopen. Mijn hoofd werd steeds leger en ik genoot van de eenvoud en mijn aanwezigheid in het landschap. Het gevoel van deze vrijheid gaf veerkracht aan de geest en in het zicht van de eindeloze vlakten voelde ik ook ruimte in mezelf.

Het was een prachtige tijd... Vanwege het fascinerende natuurschoon dat de USA te bieden heeft in alle variaties van bos en groen tot woestijn en zandkleur, talloze kreek en rivieren, majestueuze bergen, gekleurde heuvels, nationale parken, prairies, meren en kustgebieden met strand, wilde inhammen en kapen.

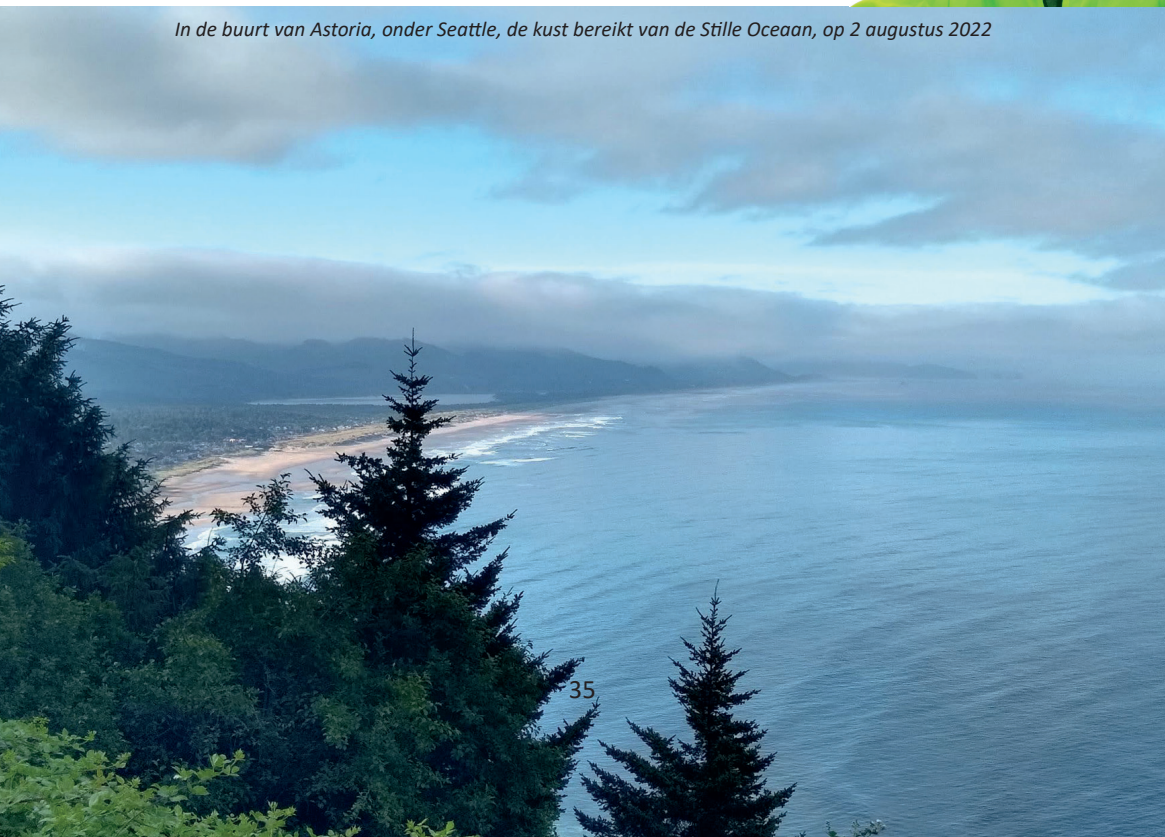
Het zijn ook de mooie, open mensen die je nieuwsgierig tegemoet treden voor een praatje, de hosts die je gastvrij ontvangen in hun huis, de fellow-bikers onderweg met hun verhalen en gezelschap, met wie je soms optrekt.

Het was ook de vreugde om buiten te zijn; dat ik nog niet te oud was om deze afstanden af te leggen en de klimpartijen te kunnen bedwingen. Het was de fysieke ervaring van de elementen die je doen voelen dat je leeft en er mag zijn als mens in al zijn kwetsbaarheid.

Jan

In de buurt van Astoria, onder Seattle, de kust bereikt van de Stille Oceaan, op 2 augustus 2022

DE BONDGENOTENTUIN

De tuin van de bondgenoten is een gezamenlijke tuin. Wanneer je door je deur naar buiten stapt of aan komt fietsen, waad je je er doorheen. Een snelle voorbijganger heeft wellicht niet altijd door, hoeveel tijd en aandacht hieraan besteed wordt. Er is veel moois te zien en het is goed om er even bij stil te staan. Elk seizoen heeft wel weer verrassende bloemen en kleuren. Wat dat betreft kunnen wij veel leren van de natuur om ons heen. Als we er maar voor open staan.

Ik wil daarom een ieder die dit leest uitnodigen om de tuin in te gaan en te gaan kijken wat je nou allemaal tegenkomt in die tuin. Het is voor mij elke keer weer een avontuur. Ik heb er ook een gedicht over gemaakt, waarin wellicht nog helderder wordt waarom een tuin belangrijk voor mij is.

Een witte bloem

***Een witte bloem glimlacht naar mij
Ik zie de schoonheid en ben blij
Ik zie de meest bijzondere kleuren
En even opent dat voor mij de deuren
De deuren naar het leven
Al is het maar even
Zien dat er een schepper bestaat
Die dit alles in zijn waarde laat***

***Een witte bloem glimlacht naar mij
Hij staat daar voor ons allebei
Durf je het te zien of ga je eraan voorbij?***

***Een witte bloem glimlacht naar mij
Het is even klaar met alle muggenzifterij
Het enige wat deze bloem wil is mooi zijn
Dat is toch fijn?***

Wat in dit gedicht voor mij naar voren komt is de simpelheid, maar tegelijkertijd ook de schoonheid van het zijn. Het zijn in het nu en genieten van het leven. Daarom wou ik het graag delen, zodat we het hier ook samen kunnen bewonderen.

Stefan

GROTE KRING 25 NOVEMBER – kort verslag

Tijdens de retraitedag hebben we gesproken over de Bondgenoot als oord waar we als rechtvaardigen (kunnen) wonen in een wereld vol onrecht. Tijdens die dag hebben we een zodanige tocht afgelegd dat we het 'kunnen' in de zin weg kunnen laten.

Deze tocht geeft de noodzaak van de kring aan. Gezamenlijk kunnen we een bewustwordings- en veranderproces op gang brengen. In je eentje is dat onmogelijk, dan blijf je wiebelig. Omdat we met elkaar verbonden zijn, zijn we meer in staat er te zijn, completer mens. 'Ik ben' noemen we dat: je hebt vertrouwen en geloof in de kracht die je hebt opgedaan. Hierdoor hoef je minder energie te besteden aan de strijd van het leven, maar kun je dat positief besteden. Zo gebruik je je levenskracht niet om te vechten, maar om te leven.

Hoe kun je er zijn in een ongeïnspireerde omgeving, waarin je aanwezig wilt blijven? Dat kan vanuit de acceptatie dat het is zoals het is, zonder te verwachten of te strijden dat het anders zou moeten zijn. Vanuit het besef dat je er zelf bent (ik ben) kun je de grootheid opbrengen om de anderen te accepteren zoals ze zijn, zonder dat het jezelf aantast. Als je het accepteert, dan sta je er boven en sta je in de vrijheid. Als je vecht, sta je er onder en word je slachtoffer van de omstandigheden.

Vanuit de acceptatie komen we op het onderwerp 'vrijheid'. Dat waar je voor kiest, daar sta je boven. Kiezen is vrijheid. Als je een keuze maakt, kies je wat je op dit moment het beste lijkt. Als je op een later moment van gedachten verandert, is dat ook goed. Je blijft vrij. Als je vrij bent, kun je de situatie accepteren zoals die is. Op grond van je keuze kun je er zijn. Het besef dat je vrij bent, als grondgegeven, is een belangrijke voorwaarde om er te zijn. Tot slot een mooie uitspraak van Stephen: 'ware wijsheid kun je niet bevatten, je proeft er van'.

Dirk

BOERENZOON UIT DRENTHE WORDT WERELDBURGER

Bij De Bondgenoot in Barneveld ben ik een regelmatige bezoeker. Graag wil ik vertellen hoe ik bij De Bondgenoot geraakte.

In de buurtschap Lheebroek bij Dwingeloo groeide ik op als boerenzoon op een van de mooie Saksische boerderijen die mijn familie rijk was. Het opgroeien op de boerderij heeft een belangrijke basis gelegd voor mijn verdere leven.

Al vroeg ontstond bij mij belangstelling voor werken in de Derde Wereld en dat werd eerst Suriname. Na het afronden van de studie landbouwtchniek in Wageningen verhuisden we naar de Filipijnen waar ik cursusleider werd voor de internationale Cursus Zaaizaad Technologie. In 2004 ging ik met het gezin naar Oost-Timor, uitgezonden door Kerkinactie. Het betekende een nieuwe taal leren en dat was dan Bahasa Indonesia. Niet direct logisch, maar wel begrijpelijk. Ik begon hier een soort van opbouwwerk onder de paraplu van de IPTL, de Protestantse Kerk van Oost-Timor. De eerste contacten met De Bondgenoot begonnen in 2014.

In 2015 had Stichting Bondgenoot Partner iemand nodig met onderwijs- en Derde Wereld-ervaring, die een evaluatie kon uitvoeren voor de door de Stichting ondersteunde projecten van Gerrit Riphagen in Indonesië. De evaluatie heb ik gedaan in februari/maart 2015. Vanaf dat moment ben ik een regelmatige bezoeker van De Bondgenoot in Barneveld en heb ook vaak mee geluncht in het Grote Huis.

Uiteraard kwam ik voor de vergaderingen van Bondgenoot Partner, maar het gezamenlijk lunchen in het Grote Huis van De Bondgenoot was een aangename onderbreking van het vergaderwerk. Mensen ontmoeten die als een grote familie met elkaar optrekken. Het leverde mooie en interessante gesprekken op.

In november gaan Gerrit en ik weer voor een maand naar Indonesië. Hoewel we goed samenwerken gaan we wel naar verschillende plekken op de eilanden en zullen we elkaar maar één keer een paar dagen op het eiland Flores ontmoeten. Gerrit bezoekt de middelbaar technische scholen en sociale projecten, ikzelf de middelbare landbouwscholen.

Ook al loopt het programma voor steun aan scholen in Indonesië binnen een paar jaar af, naast een stevige band met medewerkers van scholen in Indonesië, is die band ook ontstaan met De Bondgenoot in Barneveld. Een kleine maatschappij die in mijn ogen een leven leidt om met elkaar mooie gemeenschapsmensen te zijn.

Geert Klaassen, Westerbork

PROJECTEN IN INDONESIAË (van Stichting Bondgenoot Partner)

Vanaf 9 november tot midden december is Gerrit weer voor een maand naar Indonesië vertrokken. Thuis heeft hij maanden aan de voorbereidingen gewerkt. Over zijn reis schrijft hij korte werkverslagen. Mochten jullie belangstelling hebben voor de projecten die hij met zijn kennis ondersteunt, geef mij dan even een berichtje en ik stuur de verslagen graag naar jullie toe.

Deze keer is hij op Sumatra begonnen en vandaaruit naar Java vertrokken. Op Sumatra heeft hij middelbaar technische scholen, samen met een groot team leraren, op een hoger level gebracht. Op Java ondersteunt hij middelbaar technische scholen, die nu kwalitatief de A-status krijgen. Een lust voor het oog deze hoog gekwalificeerde en gedisciplineerde middelbare scholen te zien. Vervolgens is hij naar Flores gevlogen. Hier ondersteunt hij naast middelbaar technische scholen en een middelbare landbouwschool (is door de hulp de mooiste van Flores geworden), ook sociale projecten, als internaten voor leerlingen, bibliotheken etc.

Voor het zusterhuis. V.l.n.r. het hoofd van de school in Ruteng (Flores), zuster Lidwina (hoofd van de m.t.s.) en zuster Elin (hoofd van de mavo), en Gerrit.

Gerrit logeert vaak bij zustercongregaties. Diep onder de indruk raakt hij steeds weer opnieuw, als hij ziet wat de zusters doen. Ze werken in tehuizen voor door geweld getroffen vrouwen (overwegend door hun echtgenoten) en verstoten vrouwen. Vrouwen met HIV, evenals HIV kinderen.

De laatste week gaat hij naar Timor, waar de zusters op hem wachten. Gerrit is dankbaar dat hij al tientallen jaren dit mooie werk mag doen. Duizenden leerlingen en jonge mensen in de achtergebleven gebieden hebben weer toekomst gekregen en het is dit werk dat Gerrit zo lief heeft. Volgende week eindigt hij op Bali waar Jan Tomasoa door Bondgenoot Partner geholpen wordt in de opzet van een

nieuw project. Geert Klaassen zal mensen helpen in het telen, kweken, verzorgen en verkopen van groenten. Zodat ze in de toekomst in eigen eten kunnen voorzien.

Het is ook bijzonder te vertellen dat het Paas-Epos van Stephen Boonzaaijer is vertaald in het Indonesisch. Onze vriend Romo Edy, inmiddels waarnemend bisschop in Ende op het eiland Flores, heeft het Paas-Epos al heel wat keren opgedragen in kerken, congregaties en bisdommen. Men was zo onder de indruk dat het Paas-Epos inmiddels verspreid is over veel dorpen en voorgedragen wordt in kerken, in zuster- en frater- en pater congregaties en -huizen. Niet alleen op Flores, ook op Java en op Timor. De vraag is of er een tweede druk kan verschijnen. Tot tranen bewogen worden mensen geraakt.

Ook het opzetten van bibliotheken is een groot succes geworden. In de afgelopen tien jaar zijn meer dan 60 bibliotheken opgezet in de binnenlanden van vijf eilanden. Er werd nauwelijks gelezen en door de bibliotheken staat de jeugd nu in de rij voor een boek. Iedere bibliotheek begint met 5000 titels en wordt met zorg door de school gedragen. Je wordt er stil van als je merkt hoe de blik van de kinderen op de wereld door de boeken wordt verruimd.

We zijn dankbaar en blij met deze mooie initiatieven die vanuit Nederland zijn ontstaan en aan duizenden leerlingen en jonge mensen een nieuw toekomstperspectief hebben geven.

Elisabeth

Deel van de autowerkplaats op de m.t.s., Ruteng, Flores

Bas Jan de actieve initiatiefnemer is om wekelijks baantjes te zwemmen in het zwembad te Leusden? En dat Faye, Liesbeth, Maria en Emma 's morgens vroeg graag meegaan?

Faye graag mensen blij maakt met mooie poëtische teksten op kaarten?

Kleine Manuel de Bruin mensen wil gaan lesgeven in de schaakkunst?

Margriet onze huisfotograaf is? Die foto's maakt op momenten waar anderen niet zo snel aan denken? En oog heeft voor de bijzonderheden, zoals deze paddestoelen in haar tuin.

Emma met engelengeduld een kussen aan het borduren is? En dat als zij blij lacht, voor ons de zon gaat schijnen?

Stefan op een romantische wijze over zijn geboortestad Soerabaja vertelt en daar een filosofische uitleg aan geeft?

De grootmoeders Erna, Maria en Adrianne wekelijks op hun kleinkinderen Thiago, Matías, Eva en David passen en daar ontzettend veel plezier aan beleven?

Portret van Ben, door onze kunstenaar Manuel. Olieverf op linnen, 40 x 30 cm.

Dirk een nieuwe baan heeft bij de verslavingszorginstelling Solutions in Voorthuizen?

Dat Theo in de werkplaats van het Grote Huis twee prachtige grote kasten heeft getimmerd waarin het gereedschap een vaste plek heeft gekregen?

Ben door zijn vrienden Wim en Coen drie weken lang dagelijks naar het UMC wordt gereden?

Dat Bertus en Alie met veel toewijding de groentetuin van De Bondgenoot verzorgen en dat de oogst van de kleine tomaatjes dit jaar overweldigend was?

Wannes (Jan) elke dag de gevallen bladeren van de paden veegt en dat beschouwt als een meditatieve activiteit?

De Protestantse Werenfriedkerk in Westervoort, waar Margreet voorgaat.

Margreet als pastor van de kerkelijke gemeente in Westervoort op de televisie is geweest in het programma "Petrus door het land"?

Onze kleinste bondgenoot David, die met zijn zestien maanden al vrij rondrent in het Grote Huis, iedereen veroverd en vertedert met zijn lieve lach?

Erna met veel passie Nederlandse taallessen geeft aan Eritrese kinderen? En dat zij op de momenten dat (zij denkt dat) er niemand in het Grote Huis is, mooie stukjes oefent op de piano?

Onze immer actieve en creatieve Liesbeth in de herfst weer een heel leuke zaterdagmiddag organiseerde in het Grote Huis, waarbij iedereen welkom was om porselein te schilderen?

Manuel aan het schilderen op het strand in Bretagne, 2016

Luís, Marijn en Stephan altijd gedisciplineerd hardlopen?

Manuel vanaf half december weer exposeert in het Barneveldse Schaffelaartheater, samen met een andere kunstenaar en dat het thema 'En plein air' is? (In de open lucht geschilderd.)

De Bondgenoot, in november 2022, alweer **35 jaar** bestond?

Zorg-leefgemeenschap De Bondgenoot

Bezoekadres: **De Bondgenoot 21 / 3772BX / Barneveld**

Postadres: **De Bondgenoot 20 / 3772BX / Barneveld**

E-mail: info@bondgenoot.nl

Website: www.bondgenoot.nl

IBAN: **NL02 INGB 0655 1344 92 / BIC: INGBNL2A**